

„Пакъ ли ще Турчинъ да го испита?“
 „Мѣшю бѣ вѣселя: — щеніе му ся збило;
 „Нищо не бѣше нему по-милостиво: —
 „Освѣтъ да глѣда — какво по приятно?
 „Отъ отборъ момци съ сърдце юнашко.
 „Съ храбра дружина, сто и трійси мина:
 „Се храбри момци, лични ускоци:
 „Жаденъ катъ тигръ-Дунавъ той мина, —
 „Съ пушки грѣмовни съ вити калпади;
 „Мила родина да си спомогне,
 „Храбро свобода мечомъ да земе . . .
 „Въ първата бытка Мешю сполучи,
 „Отъ тысящъ ножове катъ ся извучи:
 „Крѣвна косидба гдѣ той пороси,
 „Съ врагова крѣвъ трѣва покоси.
 „Въ ужасната же оная втора: —
 „Жялно посърна и сама гора;
 „Дѣ Турска майка, още Черкезка,
 „Сынове свои горко оплака,
 „Чѣрната сѣдба не го остави,
 „Повече на свѣтъ овъ да борави.
 „Зрѣлище страшно тамъ ся явеше,
 „Грозно катъ Мешю мечъ си въртеше,
 „Враги ужасно като сѣчеше,
 „Чялми, фесове рѣдомъ косеше.
 „Въвъ срѣдъ поганци той ся засука,
 „Табур-агасъ на конь докопа:
 „Яростно мечъ си въ гърди му забива; —
 „Лъвъ разярень Мешю, въ чѣрни крѣви плува.
 „Турци тогава врѣмя намирватъ,
 „Купомъ ся връхъ него юромъ затирватъ: